U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatelů **a) E. B.**, **b) nezl. M. B.,** zastoupených JUDr. Ing. Jiřím Klavíkem, advokátem, se sídlem v Chrudimi, Havlíčkova 99, za účasti **Ministerstva vnitra**, **odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 25. 8. 2004, č. j. 52 Az 25/2004 - 53,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna JUDr. Ing. Jiřího Klavíka, advokáta, se sídlem v Chrudimi, Havlíčkova 99, **s e u r č u j e** částkou 3 500 Kč. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 4. 3. 2004, č. j. OAM-1447/VL-16-P20-2001, nebyl stěžovatelům dle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen zákon o azylu), udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování dle ust. § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podali stěžovatelé žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem krajského soudu, protože soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Tento rozsudek napadli stěžovatelé včas podanou kasační stížností.

Podáním ze dne 17. 2. 2005, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 22. 2. 2005, vzali stěžovatelé svou kasační stížnost proti výše uvedenému rozhodnutí v plném rozsahu zpět.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením zastaví řízení, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dle citovaného ustanovení s. ř. s. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Dle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelé vzali svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byli uspokojeni, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Stěžovatelům byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta v souladu s částkou, kterou si tento vyčíslil, a to dle ust. § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 3 500 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu